

اَلْهَى قُربونت برم، من اگه قابل باشم

اَلْهَى قُربونت برم، من اگه قابل باشم
آدم خبرنداره دیگه حتّی ازفرداشم
یه اربعین میام ولی، یه سال توی رویاشم

لَحْظَه‌ی دیدارِ پایی، ضَریحِ دراومد آشکم
گرفت جلو چشمامو، آشکامو نمی‌بخشم

توو قلبم، نمی‌تونه کسی جاتو بگیره
دلِ من، به جُز عشقِ تو رو نمی‌پذیره
یه عاشق، اِمام حسینشو یادشِ نمیره

(توو قلبم، نمی‌تونه کسی جاتو بگیره) ۲
دلِ من، به جُز عشقِ تو رو نمی‌پذیره
یه عاشق، اِمام حسینشو یادشِ نمیره

(حسین جان، حسین جانم حسین جانم حسین جان) ۶

کاشکی میشد به بهترین خاطره‌هام برگردم
اَلْهَى به قشنگ‌ترین روز و شبام برگردم
دلَم می‌خواد به اوّلین کرب و بلام برگردم

من اوّلین عکسم با، ضَریحِو قابِشِ گِردم
توی اُتاقم هر شب، دورِ حَرَمِ می‌گِردم

دلِ من، گرفته کاش یکم بارونِ پیاره
که بارون، فقط اِسمِ تو رو یادم میاره
(حسین جان، چقدر اِسمِ قشنگِ گریه داره) ۷

(توو قلبم، نمی‌تونه کسی جاتو بگیره) ۲
دلِ من، به جُز عشقِ تو رو نمی‌پذیره
یه عاشق، اِمام حسینشو یادشِ نمیره

دلِ من، گرفته کاش یکم بارونِ پیاره
که بارون، فقط اِسمِ تو رو یادم میاره
(حسین جان، چقدر اِسمِ قشنگِ گریه داره) ۲